

237. Оный кой-то много бърза, раская-
вася, защо-то само съ терпѣніе-то ставатъ
добры работы-те.

238. Богатъ е оный, кой-то ся благодарн
на мало-то.

239. Слышай-за да ся учишъ, и сохра-
нявай молчаніе-то за твое избавленіе.

240. Человѣцы-те са раздѣлени на два
разряды (чинове); нѣкои намиратъ онова,
кое-то не тратятъ и не оставатъ благодарни
а други тратятъ, и не нахождатъ нищо.

241. Има нужда отъ совѣтъ; кой-то да-
ва совѣтъ на едного горделиваго.

242. Всякій мнѣ че има великъ умъ и
всякій отецъ мечтае че неговый сынъ зами-
нува на хубость всы-те други дѣца.

243. Единъ мудръ, кой-то ся лишава
отъ нужны-те, повече е достопочтенъ отъ
едного неученаго, който не ся лишава отъ нищо.

244. Добрѣ управени-те подданицы,
чинатъ повече отъ велики-те войски.

245. Става виноватъ, кой-то ся оправда-
ва безъ да го клеветятъ.

246. Завистливи-те нематъ спокойствіе,
и лажцы-те нематъ срамъ.

247. Назися отъ голѣмецъ кого-то си
изжгаль; отъ безумень, кому-то си ся по-